

okr. nemoc. pojišťovny, resp. její části přísluší vynětí z daně domovní podle § 126 č. 7 zák. č. 76/27. Vzhledem k tomu mohl žal. úřad tuto otázku řešiti sám prejudiciálně, což také, jak z nař. rozhodnutí patrně, učinil.

Při řešení uvedené prejudiciální otázky zaujal však žal. úřad, jak svrchu doloženo, nesprávný právní názor a veden jsa tímto názorem, nezabýval se žal. úřad dále otázkou, zda úřadovny stěžující si pojišťovny, o jichž vynětí z daně domovní v daném případě jde, slouží výlučně a trvale účelům sociálního pojištění, resp. zda byt st-lův jest pokládati za služební byt jeho jako domovníka a zda by mu bylo proto možno v konkrétním případě přiznati vynětí z daně domovní podle bodu 2. § 129 zák. č. 76/27. V tomto směru zůstalo tedy řízení vadné. Ježto však tato vada byla zaviněna nesprávným právním názorem žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.171.

Učitelstvo: * Ustanovení § 16 odst. 1 čes. zem. zák. č. 86/1875 z. z., pokud připouští přeložení definitivní osoby učitelské z příčin služebních na jinou školu jen se zachováním neztenčených služebních příjmů, nebylo platnosti dnem účinnosti učit. zák. č. 104/26 Sb.

(Nález ze dne 24. listopadu 1932 č. 17.986.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 9847/32, 8413/30.

Věc: Antonín Sch. v S. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o přeložení ze služebních důvodů.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výnosem z 15. července 1929 přeložila zšr v Praze st-le, tehdy definitivního učitele a správce obecné školy v K., na základě § 55 vl. nař. ze 14. září 1928 č. 162 Sb. z příčin služebních ve vlastnosti definitivního učitele na volné definitivní místo učitelské při obecné škole v S. s právní platností ode dne 1. září 1929.

V odvolání proti tomu podaném st-l dovozoval, že přeložením mu byl odňat charakter správce školy, s čímž jest spojena materiální újma pro nyníšek i budoucnost (pense). Tyto důsledky by se prý právem mohly dostaviti jen na základě výroku disciplinární instance.

Nař. výnosem zamítlo min. škol. odvolání jakožto zákonem neodůvodněné. Při tom uvážilo, že učitel veřejné školy národní může býti po rozumu § 55 vl. nař. č. 162/28 přeložen podle volného uvážení úřadu na »kterékoliv« služební místo, odpovídající jeho schopnostem, tedy v konkrétním případě — ježto rovnocennost míst v zákoně není stanovena — i s místa vedoucího na místo učitelské, pokud toto podle úsudku rozhodujícího úřadu schopnostem těm považuje se za přiměřené, a nelze tudíž shledati, že by vyslovovaným opatřením dotčeno bylo jeho subj. právo.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami: — — — —

Stížnost stojí na stanovisku, že přeložení st-lovo bylo nezákonné proto, že § 16 čes. zem. zák. č. 85/1875 z. z. dosud platí a že přeložení ve svých důsledcích znamenalo pro st-le ztrátu materiální, což odporuje cit. předpisu § 16 cit. zák. o právních svazcích učitelstva veřejných škol národních. Nss neuznal stížnost důvodnou.

Učitel'ský zákon č. 104/26 uvedl podle svého § 17 zásadně v platnost pro učitel'stvo obecných a občanských škol ustanovení služební pragmatiky učitel'ské (zák. č. 319/1917 ř. z.) a zmocnil vládu, aby tyto předměty, pokud potřebí, nařízením přizpůsobila zvláštním potřebám služby na obecných a občanských školách. Byly tedy ode dne účinnosti zákona toho (1. ledna 1926) upraveny poměry učitel'stva veřejných škol národních podle norem platných pro učitele státní a platí pro učitel'stvo to v zásadě všechny předpisy, jimiž byly normativně upraveny otázky, týkající se právního a služebního poměru učitel'stva středních škol státních. Předpisy tyto upravují mimo jiné též otázku změny ve služebním poměru, způsobené přeložením a ustanovují v § 72, že učitel může ve svém služebním odvětví a oboru, kterému náleží, býti přeložen na každé jiné jeho schopnosti odpovídající místo služební. V odst. 3 paragrafu toho a v § 73 upraveny jsou dále materiálně-právní otázky s přeložením souvislé. Předpisy tyto recipovala, jak patrně z ustanovení §§ 55 a 56 vl. nař. ze 14. září 1928 č. 162 Sb., vláda, provádějíc zmocnění, dané jí poslední větou odst. 1 § 17 a §em 46 odst. 2 učit. zák. v podstatě nezměněně. Sluší proto míti za to, že je otázka, lze-li přeložiti definitivně ustanovenou osobu učitel'skou veřejných škol národních na jiné služební místo, upravena ode dne 1. ledna 1926 předpisy posléz uvedenými. Předpisy tyto nemají ustanovení o neztenčeném zachování služebních příjmů při přeložení z příčin služebních, ač upravují i materiální důsledky opatření toho a nekryjí se tedy po této stránce s tím, co je obsaženo v § 16 čes. zák. zem. č. 86/1875.

Z předdeslaného plyne, že je otázka přeložení učitele veřejné školy národní z příčin služebních na jiné služební místo upravena předpisy učitel'ského zákona, a že tedy pozbylo ustanovení § 16 čes. zem. zák. č. 86/1875, pokud připouští přeložení definitivní osoby učitel'ské z příčin služebních na jinou školu, ač-li tím nebyly ztenčeny její příjmy, dnem účinnosti učit. zákona (1. ledna 1926) platnosti.

Dovolává-li se stížnost násl. Boh. A 8413/30 a tvrdí-li, že soud v nálezu tom vyslovil, že předpis § 16 čes. zem. zák. platí i za účinnosti učit. zák., resp. nař. č. 162/28, je k tomu jen poznamenati, že ve věci nálezem tím řešené nebyla na sporu otázka účinnosti § 16 cit. zák. i za platnosti zák. učitel'ského a že ji proto nemohl ex professo řešit ani nss. Nelze proto z nálezu toho nic vytěžiti pro stanovisko stížnosti.

Jak doličeno, pozbyl § 16 čes. zák. zem. č. 86/1875, pokud připouští přeložení definitivního učitele na jiné místo z příčin služebních jen, nebyly-li tím ztenčeny služební příjmy, ustanovením § 55 pragmatiky učit. č. 162/28 své účinnosti, a neporušil proto žal. úřad zákon, potvrdil-li služební opatření zshr-y o přeložení st-le i za předpokladu, že tím byly ztenčeny příjmy jeho.

Č. 10.172.

Školství: Rozhodovati o odvolání přiškolené obce proti školnímu rozpočtu přísluší za platnosti zák. č. 77/27 jedině okresnímu (po případě zemskému) výboru, nikoliv okresnímu úřadu po slyšení okresního výboru nebo v dohodě s ním.

(Nález ze dne 25. listopadu 1932 č. 17.289.)